

Epistola 167. IOHANNI COCCIO LUDOVICUS COCCIO

Collationes tuas, vix maxime, mihi amicus-
 me, de principis Evangelii Iohannis aucto contra casus,
 et super editis Bibliopetitiis mihi gratissimam non
 exiguam esse a tua liberalitate factam fateor,
 solida e' hinc eruditionis alumnus, pro quibus
 ut ceteris nominatis tuis, quibus nos auxili. des
 hec. N. edipere in hac aetate et infirmitate desperso:
 nisi animum gratum et admirationem tuae pro ipso ac-
 cipias opere. Benam proinde puritatem, qua
 te magis utitur. O mihi praeteritos reddere et si
 Jupiter aeternus ac verus annus, te proceptoris iudicis
 proficere iunioris, quibus vox X. B. Benam
 publica tuum ex fratre septem, qui ex hoc ore be-
 die perdat. Deum renire, ut te florentissimum
 quam dicitissime superfluo vult. Solutem officio,
 hincan tibi et vixi lectissimie tibi iubet volumina
 mea. Eternum vale, ut maxime et amicissime.
 Brunae 23. iunij, iuxta veterem formulam. A. 1652

Ex coll. Vri

delectif.

L. Coccius

immo benedixit;
 ne tibi mihi exemplum
 vane edicti, quam sub
 observantia habet, rego,
 quorum in Dissertatione
 hinc plene absolvere et
 Praeter Antagonista
 fore censuras. Sed non
 qui se velum in intellectu
 et quibus instrumentum, e'
 et videre hinc hinc
 tibi verigia magis,
 in Leyden ad Professio.
 in tibi de eruditione
 am, et qui ex scriptis simul
 computationes variis, et ipse
 Vale Vri. et me
 28. Mart. 1652.

ad d. 1652.

J. Buxtorfius.

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

*P
ris
b
a
e*

*fa... ..
w... ..*

Maximo viro,
D. Johanni Cocceyo,
Praelege celeberrimo,
Academiae Leydenensis
in Batavis professori ex.
colentissimo.

per amicum, quem
Dens dicit inestum

Leyden

P
ris
In
ac
ej

faciamus nuncius ad nuntium
colombus